

**Opinia Polskiego Towarzystwa Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej
o niektórych propozycjach rozwiązań prawnych
w projekcie ustawy o odnawialnych źródłach energii**

Operatorzy Systemów Dystrybucyjnych Elektroenergetycznych prowadzący działalność na terenie całej Polski, zrzeszeni w Polskim Towarzystwie Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej, popierają zrównoważony rozwój źródeł energii elektrycznej, w tym wytwarzanie energii przez prosumentów na użytek własny. Z satysfakcją śledzone są prace nad projektem ustawy o odnawialnych źródłach energii.

Odnosząc się do przepisów zaproponowanych w projekcie z dnia 4 lutego 2014 r. (wersja 6.2), kierując się troską o spójność i przejrzystość przepisów w systemie prawnym Polski, chcielibyśmy zwrócić uwagę na budzącą uzasadnione obawy propozycję modelu rozliczania energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji i wprowadzonej do sieci, zawartą w art. 41 ust. 10 i 11 projektu ustawy o OZE. Przepisy te przewidują rozliczanie zakupu energii z mikroinstalacji według zasady licznika netto tzw. (Net Metering) z sześciomiesięcznym okresem rozliczeniowym.

Zapisy te nie są spójne z przepisami ustawy o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (KDT). Art. 10 ustawy o KDT zawiera algorytm rozliczeń (wg przedziałów wolumenowych), według którego energia, która została dostarczona, musi zostać rozliczona brutto (bez saldowania), podobnie jak opłata z tytułu dostarczonej energii (zmienna) i opłata przejściowa w okresach miesięcznych. Rozliczanie saldem energii wytwarzanej w mikroinstalacjach może wywołać negatywne skutki dla rozliczeń kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozliczaniem KDT.

Ponadto przepisy te nie przewidują w jaki sposób ma zostać rozliczona saldem energia elektryczna kupiona przez wytwórcę w mikroinstalacji od wybranego przez niego sprzedawcy, innego niż sprzedawca zobowiązany, który z kolei kupi energię wytworzoną w mikroźródle od tego samego wytwórcy. Zapis powoduje zatem, brak możliwości zmiany sprzedawcy (ponieważ artykuł 41 dotyczy sprzedawcy zobowiązanego) przez prosumenta. Będzie on musiał posiadać umowę sprzedaży/kompleksową energii pobranej z sieci OSD tylko ze sprzedawcą zobowiązanym, co sprzeczne jest z rozwojem konkurencyjnego rynku energii.

Zaproponowane rozwiązanie prowadzi też do subsydiowania skrośnego, gdyż wraz ze spadkiem wpływów z tytułu opłat dystrybucyjnych, takich jak opłata abonamentowa (niższa z tytułu rozliczeń raz na 6 miesięcy) i stawka sieciowa (ze względu na zmniejszenie jej składnika zmiennego), koszty utrzymania sieci będą przenoszone na pozostałą część odbiorców nie będących prosumentami. Według szacunków, zakładany spadek od 0,3 do 3 TWh wolumenu sprzedaży w grupie taryfowej G, może oznaczać około 4% wzrost stawek rocznie dla odbiorcy w gospodarstwie domowym. Szacunek ten dodatkowo nie obejmuje danych o instalacji mikroźródeł u odbiorców z grupy taryfowej C, gdzie skutki mogą być

jeszcze bardziej znaczące. Niekorzystne konsekwencje tego rozwiązania odczuje zatem ta znaczna część społeczeństwa, która z powodów technicznych czy materialnych nie będzie mogła inwestować we własne źródła wytwarzania. Jednocześnie przewiduje się, iż koszty rozwoju i utrzymania sieci w stanie umożliwiającym przyjęcie niekontrolowanej przez operatorów systemów dystrybucyjnych ilości energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji do sieci będą rosły, gdyż inwestycje sieciowe będą konieczne dla zapewnienia niezawodności i jakości dostaw energii przy współpracy sieci z dużą ilością źródeł niestabilnych. Także to znajdzie swoje odzwierciedlenie w taryfach. Ponadto metoda rozliczania energii saldem przekreśla wszelkie możliwości aktywnego wpływania na zachowanie prosumenta, gdyż brak będzie bodźców dla efektywnego wykorzystania energii, a tym samym przekreśla jeden z celów wdrażania w Polsce smart meteringu. Może dodatkowo doprowadzić do zwiększenia zniekształcenia krzywej zapotrzebowania na energię elektryczną, a tym samym zwiększyć koszty funkcjonowania Krajowego Systemu Elektroenergetycznego.

Warto także podkreślić, iż przedłożona wraz z wersją 6.2 projektu Ocena Skutków Regulacji nie uwzględnia w żadnej mierze zmniejszenia wpływów do budżetu państwa z tytułu podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego, naliczanych obecnie od energii elektrycznej sprzedanej właścicielowi mikroinstalacji oraz pozostałych opłat. W przypadku rozliczenia saldem, podatki te będą naliczane tylko w sytuacji powstania nadwyżki energii pobranej z sieci nad energią do niej wprowadzoną.

Chcielibyśmy również na marginesie nadmienić, iż przepisy art. 41 w obecnej redakcji są w omawianym aspekcie niejednoznaczne i trwa w środowisku dyskusja, co projektodawca rozumie poprzez sformułowanie „koszty zakupu energii elektrycznej” i jakich dokładnie składników opłaty za energię rozliczenie to ma dotyczyć.

Mając na uwadze powyższe, proponujemy utrzymanie aktualnego sposobu rozliczeń energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji i wprowadzonej do sieci elektroenergetycznej, tj. odrębnego rozliczenia energii wprowadzonej do sieci i odrębnego energii dostarczonej prosumentowi, z zachowaniem obowiązku zakupu energii z mikroinstalacji przez sprzedawcę zobowiązanego za 80% ceny rynkowej energii.

Podkreślamy konieczność przeprowadzenia szczegółowej analizy i symulacji wpływu proponowanych rozwiązań na wzrost taryf oraz skutków budżetowych. Reprezentujący Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej deklarują gotowość wsparcia prac analitycznych.